

دعا به بیان ساده

دعا به بیان ساده

دعا به بیان ساده، گفتگو قلبی شخص است با خدا. بنابراین دعای واقعی که پسندیده خدا میباشد، بیان احساس قلبی و افکار و خواسته های شخص است به خدا نه یک سری جملات حفظی و پیش ساخته. زیرا آنچه برای خدا ارزش دارد، درون و روح ما است نه آنچه زبان ما میگوید و اغلب قلبی نیست.

برای اینکه بتوانیم با خدا گفتگو نماییم، لازم است بدانیم که خدا ما را پذیرفته است و اجازه داریم که روحاً به حضور او وارد شویم. در واقع باید جرأت دخول او را داشته باشیم. ولی میدانیم که گناهکار هستیم. زیرا بارها از اطاعت او سرپیچی کرده ایم و خدا از گناه متنفر است! در نتیجه، گناه ما بین ما و خدا حایل شده نمیگذارد دعاها را هرچند با اصرار و یا کلمات خاص و روزی چندبار باشند به خدا برسند. ولی خدا را شکر به خاطر عیسی مسیح، که با مرگ جانبازانه خود بر روی صلیب، گناهان ما را با خود مصلوب نمود و راه ورود به درگاه خدا برای هر کسی که به او ایمان آورد گشود.

مسئلاً هرکسی که به محبت بی حد خدا در کار عظیم نجات خود پی برده است، نمیتواند جز با حالت ستایش و قدردانی و در ضمن فروتنی و اعتراف به حضور خدا بیاید. بنابراین دعا باید با ستایش و پرستش خدا و تشکر از نجات، برکات و یاری های روزانه او شروع شود و با اعتراف به گناهان اعتراف یابد. البته درخواستها و احتیاجات جسمانی و روحانی شخص و اطرافیان او را نیز در بر میگیرد. در خاتمه با تشکر از خدا برای جوابی که خواهد داد پایان میابد. ناگفته نماند، نظر به اینکه عیسی مسیح زنده

تنها متوسطی است میان خدا و انسان (اول تیموتاوس ۲: ۵) و تنها شفیع ما در آسمان میباشد. (عبرانیان ۷: ۲۵) بنابراین دعا و التماسهای ما باید همیشه در نام مسیح بخ خدا کرده شوند.

کلام خدا میفرماید که دعای راستان پسندیده خداست و خداوند پرستش با روح و راستی را دوست دارد. پس دعایی که با تمام وجود، بدون ریاکاری، با فروتنی و از صمیم قلب باشد و در نام عیسی مسیح و از صمیم قلب باشد و در نام عیسی مسیح نزد خدا برده شود مقبول و پسندیده خدا میباشد. باید دانست که، دعای پسندیده خدا محدود به زمان و مکان خاصی نمیشود زیرا خدا محدود به زمان و مکان نیست. او همه جا و همه وقت حاضر و ناظر است. پس میتوان در هر وقت و محل، طبق کلام خدا پیوسته با او راز و نیاز کرد و از او قدرت، مشورت، پاکی و هدایت طلبید. به شرطی، دلی که توسط خون ریخته شده مسیح بر صلیب پاک و تسلیم شده به خدا، در کار باشد!

البته هر شخص مسیحی علاوه بر شرکت در مجالس عبادتی دعای هفتگی، باید وقت خاصی را در طول روز در نظر بگیرد (هر وقتی که برای او مناسب باشد) تا در تنهایی با خدای خود در مطالعه کلام و دعا بر طبق کلام وقت بگذراند. زیرا کلام خدا، غذای روحانی و دعا، تنفس روحانی هر شخص مسیحی است. بدون داشتن غذای روحانی و تنفس روحانی، شخص از لحاظ روحانی بیمار و مسموم میشود و نمیتواند خدا را چنانکه باید در زندگی خود خشنود سازد